

Legea nr. 253 din 19 iulie 2013
privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri
neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului
penal¹

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I
Dispoziții generale

CAPITOLUL I
Domeniul și scopul reglementării

ART. 1

Domeniul de reglementare

Prezenta lege reglementează modul și condițiile în care sunt executate:

- a) pedeapsa amenzii;
- b) pedeapsa accesorie;
- c) pedepsele complementare: interzicerea exercitării unor drepturi, degradarea militară, publicarea hotărârii de condamnare, dizolvarea persoanei juridice, suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice, închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice, interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice, plasarea sub supraveghere judiciară, afișarea sau publicarea hotărârii de condamnare;
- d) măsurile de supraveghere și obligațiile impuse de instanță în cazul amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere și liberării condiționate;
- e) măsurile educative neprivative de libertate: stagiul de formare civică, supravegherea, consemnarea la sfârșit de săptămână; asistarea zilnică;
- f) obligațiile impuse de instanță în cazul liberării minorului din executarea unei măsuri educative privative de libertate;
- g) măsurile neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal: controlul judiciar, controlul judiciar pe cauțiune;
- h) obligațiile impuse de instanță în cazul acordării amânării sau întreruperii executării pedepsei;
- i) obligațiile impuse de procuror în cazul dispunerii renunțării la urmărirea penală.

ART. 2

Definiții

În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- a) instituții din comunitate - autoritățile și instituțiile publice, organizațiile nonguvernamentale și alte persoane juridice care participă la executarea pedepselor sau măsurilor neprivative de

¹ publicată în Monitorul Oficial nr. 513 din 14 august 2013.

libertate prin colaborare la nivelul comunității locale cu autoritățile direct responsabile de asigurarea executării acestor pedepse sau măsuri;

b) termen de supraveghere sau durata supravegherii desemnează intervalul de timp în care persoana față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, liberarea condiționată ori o măsură educativă neprivativă de libertate, în cazul minorilor, trebuie să respecte obligațiile ori măsurile de supraveghere dispuse de instanță în sarcina sa.

ART. 3

Scopul legii

(1) Prin reglementarea executării pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute la art. 1 se urmărește asigurarea echilibrului dintre protecția societății prin menținerea ordinii de drept, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, și menținerea în comunitate a persoanei care a comis una sau mai multe fapte prevăzute de legea penală.

(2) Scopul măsurilor procesuale prevăzute la art. 1 lit. g) este asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori prevenirea săvârșirii de infracțiuni, în condițiile promovării unor măsuri alternative la arestarea preventivă.

CAPITOLUL II

Principii

ART. 4

Legalitatea executării

Executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, se realizează în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, ale prezentei legi și ale altor reglementări în materie.

ART. 5

Temeiul executării

Pedepsele, amânarea aplicării pedepsei, măsurile educative și celelalte măsuri prevăzute la art. 1, neprivative de libertate, se execută numai în temeiul hotărârilor judecătorești rămase definitive, iar alte măsuri neprivative de libertate luate în cursul procesului penal se execută în temeiul dispozițiilor organelor judiciare.

ART. 6

Respectarea drepturilor și libertăților fundamentale

Pedepsele, măsurile educative și celelalte măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, sunt puse în executare în condiții care să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale, cu limitările inerente naturii și conținutului acestor pedepse și măsuri.

ART. 7

Respectarea demnității umane

(1) Pedepsele, măsurile educative și celelalte măsuri prevăzute la art. 1, dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, se execută în condiții care să asigure respectarea demnității umane.

(2) Executarea pedepselor și a măsurilor prevăzute la alin. (1) nu poate implica aplicarea unor tratamente inumane sau degradante.

ART. 8

Respectarea dreptului la viața privată

(1) Pedepsele, măsurile educative și celelalte măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, sunt puse în executare în condiții care să nu îngreuească exercitarea dreptului la viața privată mai mult decât este inerent naturii și conținutului lor.

(2) Fotografierea sau înregistrarea audiovideo a persoanelor care execută obligațiile prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. a) - c), art. 93 alin. (2) lit. a) - c), art. 101 alin. (2) lit. a) și b) și art. 121 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, de către persoanele care asigură sau contribuie la executarea acestor obligații nu se poate face fără consimțământul persoanei supravegheate.

ART. 9

Respectarea confidențialității și a datelor cu caracter personal

Persoanele fizice și juridice implicate în executarea pedepselor, a măsurilor educative și a celorlalte măsuri prevăzute la art. 1 sunt obligate la respectarea confidențialității și a regulilor de protecție a datelor cu caracter personal, prevăzute de reglementările în materie.

ART. 10

Interzicerea discriminării

În timpul executării pedepselor, măsurilor educative și a celorlalte măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA ori pentru alte împrejurări de același fel.

ART. 11

Informarea persoanei care nu vorbește, nu înțelege limba română ori nu se poate exprima

(1) Informarea persoanei aflate în executarea pedepselor, măsurilor educative sau a altor măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, care nu vorbește sau nu înțelege limba română ori nu se poate exprima, cu privire la conținutul pedepsei sau măsurii dispuse, precum și cu privire la principalele acte efectuate în procedura de executare a acestora se face într-o limbă, respectiv într-un limbaj pe care aceasta îl înțelege, prin intermediul unui traducător și interpret autorizat sau prin intermediul unui interpret de limbaj mimico-gestual, plătit din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

(2) În cazul cetățenilor români care aparțin unei minorități naționale, informarea prevăzută la alin. (1) se face în limba maternă a acestora, la cererea persoanei.

(3) Informarea prevăzută la alin. (1) poate fi făcută și de către un consilier de probațiune sau, după caz, de către reprezentantul autorității responsabile de punerea în executare a pedepselor, a măsurilor educative sau a altor măsuri prevăzute la art. 1, care cunoaște limba sau limbajul

utilizat de către persoana în cauză, cu acordul acesteia, în condițiile stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

ART. 12

Implicarea persoanei și a comunității în executare

(1) Executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, se bazează pe cooperarea persoanei aflate în executare și implicarea activă a instituțiilor din comunitate.

(2) În vederea asigurării unei cooperări efective a persoanei aflate în executare, aceasta are dreptul de a solicita instituției care asigură executarea măsurii în cauză lămuriri cu privire la conținutul pedepsei sau al măsurii pe care o execută.

ART. 13

Supportarea costurilor

(1) Dacă, în mod excepțional, pe parcursul executării pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute la art. 1, dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, este necesară efectuarea unor cheltuieli, achitarea unor taxe sau contribuții, acestea vor fi suportate de către persoanele vizate, cu excepția situațiilor în care persoanele nu dispun de mijloace bănești suficiente.

(2) Sunt considerate persoane fără mijloace bănești suficiente persoanele singure sau persoanele din familiile cărora, în ultimele două luni anterioare formulării cererii pentru scutirea de la plata cheltuielilor prevăzute la alin. (1), le-a fost recunoscut dreptul la ajutor social, prin emiterea dispoziției de către primar, în condițiile Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, și/sau la alocația pentru susținerea familiei, în condițiile Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, republicată, cu modificările ulterioare. În acest caz, sumele prevăzute la alin. (1) se suportă în întregime de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

CAPITOLUL III

Caracterul jurisdicțional al executării

ART. 14

Judecătorul delegat cu executarea

(1) Instanța de executare delegă anual unul sau mai mulți dintre judecătorii acesteia pentru coordonarea activităților privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești.

(2) Judecătorul delegat cu executarea unei pedepse sau măsuri neprivative de libertate rămâne, de regulă, același pe toată perioada executării.

(3) Activitatea specifică procesului de supraveghere efectuată de către serviciul de probațiune sau de către celelalte autorități responsabile de punerea în executare a pedepselor, măsurilor educative sau a altor măsuri prevăzute la art. 1 și de către instituțiile din comunitate se desfășoară sub îndrumarea și controlul judecătorului delegat cu executarea.

ART. 15

Atribuțiile judecătorului delegat cu executarea

În realizarea activității de îndrumare și control al executării pedepselor și măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute de prezenta lege, neprivative de libertate, judecătorul delegat cu executarea exercită următoarele atribuții:

a) asigură punerea în executare, prin comunicarea, către serviciul de probațiune și alte instituții prevăzute de prezenta lege implicate în executarea pedepselor și măsurilor neprivative de libertate, a copiilor de pe hotărâre sau, după caz, de pe dispozitivul acesteia, prin care s-au dispus aceste pedepse sau măsuri;

b) asigură punerea în executare a măsurilor educative neprivative de libertate, prin exercitarea competențelor prevăzute de prezenta lege;

c) sesizează instanța de executare în cazul în care, cu prilejul punerii în executare a hotărârii sau în cursul executării, se ivește vreo nelămurire ori împiedicare;

d) rezolvă incidentele ivite în cursul executării date prin lege în competența sa;

e) sesizează instanța de executare, în cazurile prevăzute de prezenta lege, pentru modificarea conținutului, înlocuirea, încetarea unor obligații sau revocarea unor pedepse ori măsuri neprivative de libertate;

f) soluționează plângerile împotriva deciziilor consilierului de probațiune;

g) aplică amenzi judiciare în cazul comiterii unor abateri judiciare prevăzute de prezenta lege;

h) îndeplinește alte atribuții date prin lege în competența sa.

ART. 16

Actele judecătorului delegat cu executarea

(1) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 15 lit. c) și e), judecătorul delegat cu executarea întocmește o adresă de sesizare în care consemnează împrejurările constatate, pe care o înaintează instanței.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 15 lit. d), f) și g), judecătorul delegat cu executarea se pronunță prin încheiere. Încheierile emise în exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 15 lit. d) și f) nu sunt supuse niciunei căi de atac.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 15 lit. a) și b), judecătorul delegat emite adrese sau dispoziții.

ART. 17

Relația consilierului de probațiune cu judecătorul delegat cu executarea

(1) Consilierul de probațiune este obligat să încunoștințeze de îndată judecătorul delegat cu executarea despre orice nelămurire, împiedicare ori incident survenit în cursul executării a cărui soluționare revine, potrivit legii, judecătorului.

(2) În situația în care, pentru sesizarea instanței potrivit art. 15 lit. e), legea prevede consultarea prealabilă de către judecător a unui raport sau referat de evaluare, la solicitarea judecătorului, consilierul de probațiune transmite raportul sau referatul de evaluare în termen de 14 zile de la data primirii solicitării la serviciul de probațiune. Nedepunerea raportului sau a referatului de evaluare în termenul stabilit nu împiedică sesizarea instanței de către judecătorul delegat cu executarea.

(3) În cazurile expres prevăzute de lege, consilierul de probațiune emite decizii care sunt obligatorii pentru persoanele aflate în supraveghere și instituțiile din comunitate vizate.

(4) Împotriva deciziilor consilierului de probațiune, persoana sau instituția din comunitate vizată poate face plângere la judecătorul delegat cu executarea. Plângerea persoanei supravegheate nu suspendă executarea deciziei atacate.

(5) Nu se poate formula plângere împotriva sesizării instanței făcute de către consilierul de probațiune în cazurile în care sesizarea este de competența sa.

(6) Plângerea se soluționează în camera de consiliu, după ascultarea petentului și a consilierului de probațiune. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică soluționarea plângerii.

CAPITOLUL IV

Colaborarea cu instituțiile din comunitate în executarea pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate

ART. 18

Participarea instituțiilor din comunitate la executarea pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate

(1) Organizarea și desfășurarea executării pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate se fac, în cazurile prevăzute de lege, de către instituții din comunitate, sub coordonarea serviciului de probațiune.

(2) Persoanele juridice de drept public pot fi implicate în activitățile prevăzute la alin. (1) și participă la desfășurarea acestora, prin decizie a consilierului de probațiune sau, după caz, prin dispoziție a judecătorului delegat cu executarea.

(3) Persoana juridică de drept public nu poate refuza desfășurarea, în condițiile alin. (1), a unei activități ce nu implică suportarea unor cheltuieli suplimentare, altele decât cele inerente activității respective. Refuzul nejustificat constituie abatere judiciară și se sancționează potrivit art. 19.

(4) În cazul în care activitatea stabilită de către consilierul de probațiune sau, după caz, de judecătorul delegat cu executarea implică alocarea unor resurse bugetare suplimentare, altele decât cele inerente activității respective, de către persoana juridică de drept public, desfășurarea respectivei activități nu poate fi dispusă fără consimțământul persoanei juridice în cauză.

(5) Persoanele juridice de drept privat pot fi implicate în activitățile prevăzute la alin. (1) dacă sunt abilitate potrivit art. 20.

(6) Instituțiile din comunitate care participă la executarea pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate trebuie să respecte în activitatea lor standardele minime de lucru în probațiune pentru instituțiile din comunitate aprobate prin hotărâre a Guvernului.

ART. 19

Abateri judiciare

(1) Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor stabilite în sarcina instituțiilor din comunitate care participă la executarea pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate constituie abatere judiciară și se sancționează cu amendă judiciară de la 500 lei la 5.000 lei.

(2) Criteriile pe baza cărora se apreciază neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor stabilite în sarcina instituțiilor din comunitate sunt stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(3) Amendă judiciară prevăzută la alin. (1) se aplică de către judecătorul delegat cu executarea. Procedura privitoare la amendă judiciară este cea prevăzută la art. 284 din Legea nr. 135/2010, care se aplică în mod corespunzător.

(4) Sesizarea judecătorului delegat cu executarea se face de către serviciul de probațiune sau din oficiu.

ART. 20

Procedura de abilitare a asociațiilor, fundațiilor și societăților comerciale

(1) Abilitarea asociațiilor, fundațiilor și societăților comerciale dintre cele prevăzute la art. 21 se acordă la cerere de către judecătorul delegat cu executarea din cadrul tribunalului în circumscripția căruia acestea își au sediul.

(2) Cererea de abilitare va fi însoțită de următoarele documente:

a) o copie de pe încheierea privind înregistrarea societății comerciale la registrul comerțului, respectiv înscrierea asociației sau a fundației în Registrul asociațiilor și fundațiilor;

b) o copie de pe actul constitutiv și statutul persoanei juridice;

c) bilanțul și bugetul de venituri și cheltuieli pe ultimii 3 ani;

d) o prezentare a activităților care urmează să fie organizate în cadrul persoanei juridice, a compatibilității acestora cu standardele prevăzute la art. 18 alin. (6), precum și a condițiilor în care aceste activități pot fi executate;

e) alte acreditări sau abilitări relevante pentru activitatea pentru care se solicită abilitarea.

(3) Judecătorul delegat cu executarea, primind cererea, solicită Direcției de probațiune întocmirea în termen de două luni a unui raport.

(4) La elaborarea raportului prevăzut la alin. (3), Direcția de probațiune va solicita informații și documente de la serviciul ori serviciile de probațiune în a căror circumscripție teritorială urmează să își desfășoare activitatea asociația, fundația ori societatea comercială dintre cele prevăzute la art. 21.

(5) Judecătorul se pronunță în camera de consiliu, cu citarea persoanei care solicită abilitarea și a Direcției de probațiune.

(6) Abilitarea se acordă prin încheiere definitivă, pe o perioadă de 5 ani. O copie a încheierii prin care s-a admis cererea de abilitare se comunică Direcției de probațiune, în vederea înscrierii persoanei într-o bază de date constituită la nivel național.

(7) Abilitarea poate fi retrasă de judecătorul delegat cu executarea din cadrul tribunalului care a acordat-o, prin încheiere definitivă, din oficiu sau la sesizarea Direcției de probațiune. Motivele și condițiile în care va putea fi retrasă abilitarea se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

ART. 21

Abilitarea societăților comerciale

(1) Pot solicita abilitarea pentru organizarea executării muncii neremunerate în folosul comunității doar societățile comerciale care au concesionat un serviciu public.

(2) Contravaloarea prestațiilor persoanelor care efectuează munca neremunerată în folosul comunității în cadrul societăților comerciale prevăzute la alin. (1) se virează la bugetul de stat, cu excepția situației în care contravaloarea prestațiilor este utilizată conform alin. (3).

(3) Societățile comerciale prevăzute la alin. (1) pot folosi contravaloarea prestațiilor pentru finanțarea unor cursuri de calificare profesională pentru persoane aflate în supravegherea serviciilor de probațiune.

(4) Abilitarea societăților comerciale pentru alte activități decât cele prevăzute la alin. (1) se face potrivit art. 20.

TITLUL II

Executarea pedepselor neprivative de libertate

CAPITOLUL I

Executarea pedepsei amenzii aplicabile persoanei fizice

ART. 22

Achitarea amenzii

(1) Persoana condamnată la pedeapsa amenzii este obligată să achite integral amenda în termen de 3 luni de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și să comunice judecătorului delegat cu executarea dovada plății, în termen de 15 zile de la efectuarea acesteia.

(2) Dacă persoana condamnată se află în imposibilitate de a achita integral amenda în termenul prevăzut la alin. (1), judecătorul delegat cu executarea, la cererea acesteia, poate dispune eșalonarea plății amenzii în rate lunare, pe o perioadă ce nu poate depăși 2 ani.

(3) Judecătorul delegat cu executarea, analizând cererea persoanei condamnate și documentele justificative privind imposibilitatea acesteia de achitare integrală a amenzii, se pronunță prin încheiere. În cazul în care dispune eșalonarea, încheierea va cuprinde: quantumul amenzii, numărul de rate lunare în quantum egal pentru care se eșalonează amenda, precum și termenul de plată. Prevederile art. 16 alin. (2) referitoare la incidentele ivite în cursul executării se aplică în mod corespunzător.

ART. 23

Procedura în caz de neexecutare a amenzii

(1) Judecătorul delegat cu executarea, constatând că persoana condamnată nu a achitat amenda, în tot sau în parte, în termenul prevăzut la art. 22 alin. (1) sau (2), sesizează instanța de executare, care procedează după cum urmează:

a) când constată că neexecutarea nu este imputabilă condamnatului, dispune executarea amenzii prin muncă neremunerată în folosul comunității, în afară de cazul în care persoana nu poate presta această muncă din cauza stării de sănătate, în condițiile prevăzute la art. 64 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare;

b) când constată că neexecutarea nu este imputabilă condamnatului și acesta nu își dă consimțământul la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, înlocuiește amenda cu închisoarea, în condițiile art. 64 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare;

c) când constată neexecutarea cu rea-credință a amenzii, înlocuiește amenda cu închisoarea, în condițiile art. 63 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sesizarea instanței de executare în condițiile alin. (1) lit. a) se poate face și la cererea condamnatului, de către judecătorul delegat cu executarea, chiar înainte de expirarea termenului de plată a amenzii.

(3) Procedura în fața instanței de executare este cea prevăzută la art. 586 și 597 din Legea nr. 135/2010.

(4) Pentru stabilirea motivelor ce au dus la neexecutarea pedepsei amenzii, instanța va solicita date privind situația materială a condamnatului de la autoritatea administrației publice locale de la domiciliul acestuia și, dacă apreciază necesar, angajatorului sau organelor fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și altor autorități sau instituții publice care dețin informații cu privire la situația patrimonială a condamnatului.

(5) În cazul în care instanța de executare dispune executarea amenzii prin muncă neremunerată în folosul comunității, o copie a hotărârii se trimite serviciului de probațiune competent. Prevederile art. 51 se aplică în mod corespunzător.

(6) Executarea muncii în folosul comunității se face într-un termen de maximum 2 ani de la rămânerea definitivă a hotărârii de executare a pedepsei amenzii, prin prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, și poate înceta și prin plata amenzii corespunzătoare zilelor-amendă neexecutate. Prevederile art. 52 alin. (2) - (8) se aplică în mod corespunzător.

ART. 24

Executarea amenzii care însoțește pedeapsa închisorii

(1) Dispozițiile art. 22 alin. (1) și ale art. 23 se aplică în mod corespunzător și în cazul persoanei condamnate la pedeapsa amenzii care însoțește pedeapsa închisorii.

(2) Munca neremunerată în folosul comunității, dispusă pentru executarea pedepsei amenzii, se execută după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

CAPITOLUL II

Executarea pedepsei amenzii aplicabile persoanei juridice

ART. 25

Achitarea amenzii

(1) Persoana juridică ce a fost condamnată la pedeapsa amenzii este obligată să achite integral amenda în termen de 3 luni de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și să comunice judecătorului delegat cu executarea dovada plății, în termen de 15 zile de la efectuarea acesteia.

(2) Dacă persoana juridică se află în imposibilitate de a achita integral amenda în termenul prevăzut la alin. (1), judecătorul delegat cu executarea, la cererea acesteia, poate dispune eșalonarea plății amenzii în rate lunare, pe o perioadă ce nu poate depăși 2 ani.

(3) Judecătorul delegat cu executarea, analizând cererea persoanei condamnate și documentele justificative privind imposibilitatea acesteia de achitare integrală a amenzii, se pronunță prin încheiere. În cazul în care dispune eșalonarea, încheierea va cuprinde: quantumul amenzii, numărul de rate lunare în quantum egal pentru care se eșalonează amenda, precum și termenul de plată. Prevederile art. 16 alin. (2) referitoare la incidentele ivite în cursul executării se aplică în mod corespunzător.

ART. 26

Executarea silită în caz de neachitare

(1) În cazul nerespectării termenului de achitare integrală a amenzii sau a unei rate, când plata a fost eșalonată, executarea pedepsei amenzii se face potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Executorii fiscali au obligația să comunice judecătorului delegat cu executarea, la data executării integrale a amenzii, plata acesteia și să îl înștiințeze cu privire la orice împrejurare care împiedică executarea.

CAPITOLUL III

Executarea pedepsei accesorii a interzicerii exercitării unor drepturi

ART. 27

Punerea în executare a pedepsei accesorii

(1) Punerea în executare a pedepsei accesorii ce însoțește pedeapsa închisorii se face prin trimiterea de către judecătorul delegat cu executarea a unei copii de pe dispozitivul hotărârii

persoanelor și instituțiilor prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și d) - n), corespunzătoare conținutului pedepsei accesorii.

(2) Punerea în executare a pedepsei accesorii ce însoțește pedeapsa detențiunii pe viață se face prin trimiterea de către judecătorul delegat cu executarea a unei copii de pe dispozitivul hotărârii persoanelor și instituțiilor prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a) - f).

(3) Comunicarea prevăzută la alin. (1) și (2) se face de îndată după rămânerea definitivă a hotărârii.

(4) Dispozițiile art. 31 se aplică în mod corespunzător, în cazul în care pedeapsa accesorie se execută fără ca persoana condamnată să fie privată de libertate.

ART. 28

Înștiințarea în caz de întrerupere a executării sau de liberare condiționată

În cazul acordării liberării condiționate și al întreruperii executării pedepsei, judecătorul delegat cu executarea din cadrul instanței în a cărei circumscripție se află locul de deținere, corespunzătoare în grad instanței de executare, va înștiința despre aceasta persoanele și instituțiile prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. l) - n), comunicând, în cazul întreruperii, și durata acesteia.

CAPITOLUL IV

Executarea pedepselor complementare

SECȚIUNEA 1

Executarea pedepselor complementare aplicabile persoanei fizice

ART. 29

Punerea în executare a pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi

(1) În cazul dispunerii pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi, judecătorul delegat cu executarea trimite o copie de pe dispozitivul hotărârii, în funcție de drepturile a căror exercitare a fost interzisă, persoanei juridice de drept public sau de drept privat autorizate să supravegheze exercitarea dreptului respectiv, după cum urmează:

a) pentru interzicerea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, comunicarea se face primăriei de la domiciliul, precum și, dacă este cazul, celei de la locuința persoanei condamnate și Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date;

b) pentru interzicerea dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, comunicarea se face Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, precum și, dacă este cazul, instituției în cadrul căreia cel condamnat exercită o astfel de funcție;

c) pentru interzicerea dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României, comunicarea se face Inspectoratului General pentru Imigrări și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră;

d) pentru interzicerea dreptului de a alege, comunicarea se face primăriei de la domiciliul, precum și, dacă este cazul, celei de la locuința persoanei condamnate, Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, iar, în cazul în care persoana locuiește în străinătate, comunicarea se face Departamentului consular al Ministerului Afacerilor Externe. În cazul cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, comunicarea se face Inspectoratului General pentru Imigrări;

e) pentru interzicerea drepturilor părintești, comunicarea se face consiliului local și direcției generale de asistență socială și protecția copilului în a căror circumscripție își are domiciliul condamnatul, precum și, dacă este cazul, celor în care își are locuința condamnatul;

f) pentru interzicerea dreptului de a fi tutore sau curator, comunicarea se face consiliului local în a cărui circumscripție își are domiciliul condamnatul, precum și, dacă este cazul, celui în care își are locuința condamnatul;

g) pentru interzicerea dreptului de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii, comunicarea se face persoanei juridice în cadrul căreia persoana exercită respectiva funcție, profesie, meserie sau activitate, precum și, dacă este cazul, persoanei juridice care asigură organizarea și coordonarea exercitării profesiei sau activității respective ori autorității care a investit-o cu exercitarea unui serviciu de interes public;

h) pentru interzicerea dreptului de a deține, purta și folosi orice categorie de arme, comunicarea se face inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție își are domiciliul, precum și, dacă este cazul, celui în care își are locuința condamnatul;

i) pentru interzicerea dreptului de a conduce anumite categorii de vehicule stabilite de instanță, comunicarea se face inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție își are domiciliul, precum și, dacă este cazul, celui în care își are locuința condamnatul;

j) pentru interzicerea dreptului de a părăsi teritoriul României, comunicarea se face Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Direcției Generale de Pașapoarte și Inspectoratului General pentru Imigrări, în situația cetățenilor străini;

k) pentru interzicerea dreptului de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public, comunicarea se face Inspectoratului General al Poliției Române;

l) pentru interzicerea dreptului de a se afla în anumite localități stabilite de instanță, comunicarea se face inspectoratelor județene de poliție în a căror circumscripție se află localitățile vizate de interdicție și Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date;

m) pentru interzicerea dreptului de a se afla în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță, comunicarea se face inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție își are domiciliul, precum și, dacă este cazul, celui în care își are locuința condamnatul și, pentru cazurile în care s-a dispus interdicția pentru locuri, manifestări sau adunări în afara acestei circumscripții, Inspectoratului General al Poliției Române;

n) pentru interzicerea dreptului de a comunica cu victima ori cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele care au comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori de a se apropia de acestea, comunicarea se face persoanelor cu care condamnatul nu are dreptul să intre în legătură ori de care nu are dreptul să se apropie, inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție își are domiciliul, precum și, dacă este cazul, celui în care își are locuința condamnatul și, pentru cazurile în care victima sau persoanele stabilite de instanță nu domiciliază în aceeași circumscripție, inspectoratelor județene de poliție de la domiciliul acestora;

o) pentru interzicerea dreptului de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde victima desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată, comunicarea se face victimei, inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție își are domiciliul, precum și, dacă este cazul, celui în care își are locuința condamnatul și inspectoratelor județene de poliție în a căror circumscripție se află locurile vizate de interdicție.

(2) Comunicarea prevăzută la alin. (1) se va face când pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi devine executabilă, potrivit art. 68 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, și va menționa data de la care începe și data la care ar trebui să înceteze executarea pedepsei complementare.

ART. 30

Punerea în executare a pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi în cazul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei sau a liberării condiționate

În cazul dispunerii suspendării sub supraveghere a executării pedepsei sau a liberării condiționate se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 29 cu privire la interdicțiile dispuse de instanța de judecată în cadrul pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi și dispozițiile art. 47 - 54, art. 56 și 57 cu privire la executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță în cadrul suspendării executării sub supraveghere, respectiv dispozițiile art. 58 - 62 cu privire la executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță în cadrul liberării condiționate.

ART. 31

Acordarea de permisiuni în executarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi

(1) Judecătorul delegat cu executarea poate acorda persoanei condamnate, la cererea motivată a acesteia, o permisiune în executarea pedepsei complementare prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. l) - o) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, în următoarele cazuri:

a) participarea persoanei supravegheate la căsătoria, botezul sau înhumarea unui membru de familie, dintre cei prevăzuți la art. 177 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare;

b) participarea la un concurs, în vederea ocupării unui loc de muncă;

c) susținerea unui examen;

d) urmarea unui tratament sau a unei intervenții medicale.

(2) Cererea persoanei condamnate se soluționează în camera de consiliu, după ascultarea acesteia, a reprezentantului instituțiilor prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. l) - o), respectiv a consilierului de probațiune, atunci când s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Judecătorul delegat cu executarea se pronunță prin încheiere definitivă.

(3) O copie a încheierii definitive se comunică instituțiilor prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. l) - o) și serviciului de probațiune competent, atunci când este cazul.

(4) Permisiunea prevăzută la alin. (1) poate fi acordată pe o perioadă de maximum 5 zile, cu excepția situației prevăzute la alin. (1) lit. d), când, în mod excepțional, permisiunea poate fi acordată pentru durata de timp necesară pentru urmarea tratamentului sau a intervenției medicale. Durata permisiunii se include în durata pedepsei complementare.

ART. 32

Punerea în executare a pedepsei complementare a degradării militare

Pedeapsa degradării militare se pune în executare prin trimiterea de către judecătorul delegat cu executarea a unei copii de pe dispozitivul hotărârii comandantului unității militare în a cărei evidență este luată persoana condamnată, respectiv centrului militar județean sau zonal de la domiciliul condamnatului.

ART. 33

Punerea în executare a pedepsei complementare a publicării hotărârii de condamnare

(1) În vederea punerii în executare a pedepsei publicării hotărârii de condamnare, judecătorul delegat cu executarea trimite extrasul, în forma stabilită de instanță, cotidianului local sau național desemnat de acesta, solicitând comunicarea tarifului pentru publicare.

(2) În termen de 10 zile de la primirea răspunsului din partea conducerii cotidianului desemnat, judecătorul delegat cu executarea comunică persoanei condamnate costul publicării și obligația acesteia de a face plata în termen de 30 de zile.

(3) Cotidianul desemnat va proceda la publicarea extrasului hotărârii de condamnare în termen de 5 zile de la data plății și îl va înștiința pe judecătorul delegat cu executarea despre publicare, comunicându-i o copie a textului publicat.

(4) Dacă, în termen de 45 de zile de la comunicarea făcută persoanei condamnate potrivit alin. (2), judecătorul delegat cu executarea nu primește înștiințarea privind efectuarea publicării, va proceda la verificarea motivelor care au condus la neefectuarea acesteia.

(5) În situația în care conducerea cotidianului desemnat nu furnizează informația prevăzută la alin. (2) sau când nu ia măsurile necesare în vederea asigurării publicării, judecătorul delegat cu executarea poate acorda un nou termen pentru îndeplinirea acestor obligații, ce nu poate depăși 15 zile, sau desemnează un alt cotidian din aceeași categorie pentru publicare.

(6) Dacă se constată că neefectuarea publicării s-a datorat culpei persoanei condamnate, judecătorul delegat cu executarea poate acorda un nou termen pentru publicare, care nu poate depăși 15 zile.

(7) Dacă persoana condamnată nu a efectuat plata pentru publicare în termenul prevăzut la alin. (2) sau, după caz, la alin. (6), judecătorul delegat cu executarea va sesiza organul de urmărire penală competent, cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 288 alin. (1) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Executarea pedepselor complementare aplicabile persoanei juridice

ART. 34

Dispoziții comune

În situația dispunerii unei pedepse complementare în cazul persoanei juridice, judecătorul delegat cu executarea comunică o copie de pe dispozitiv, în funcție de persoana juridică vizată, după cum urmează:

a) Oficiului Național al Registrului Comerțului, pentru cazul în care persoana juridică respectivă este societate comercială, în vederea înscrierii mențiunii în Registrul comerțului computerizat pentru persoane juridice și persoane fizice;

b) Ministerului Justiției, pentru cazul în care persoana juridică se încadrează în prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, în vederea înscrierii mențiunii în Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial - asociații, fundații și federații;

c) Tribunalului București, pentru cazul partidelor, în vederea înscrierii mențiunii în Registrul partidelor politice;

d) judecătoriei în circumscripția căreia își are sediul sindicatul, pentru cazul în care aceasta se încadrează în prevederile Legii dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările ulterioare, în vederea înscrierii mențiunii în Registrul special;

e) judecătoriei în circumscripția căreia își are sediul societatea, pentru cazul în care aceasta se încadrează în prevederile Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, cu modificările ulterioare, în vederea înscrierii mențiunii în Registrul societăților agricole;

f) instituției sau autorității publice competente cu înregistrarea activității respective, pentru persoanele juridice înființate prin acte normative;

g) Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, Băncii Naționale a României și Autorității de Supraveghere Financiară, în cazul în care persoana juridică a fost condamnată pentru săvârșirea unor infracțiuni privind spălarea banilor ori finanțarea actelor de terorism;

h) inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție se află sediul persoanei juridice, pentru a verifica respectarea interdicției dispuse.

ART. 35

Punerea în executare a pedepsei complementare a dizolvării persoanei juridice

(1) Copia dispozitivului hotărârii de condamnare se comunică, la data rămânerii definitive, de către judecătorul delegat cu executarea persoanei juridice condamnate, precum și organului care a autorizat înființarea persoanei juridice, respectiv organului care a înregistrat persoana juridică, solicitându-se totodată informarea cu privire la modul de aducere la îndeplinire a măsurii.

(2) La data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare la pedeapsa complementară a dizolvării, persoana juridică intră în lichidare. Lichidarea persoanei juridice trebuie finalizată în cel mult 2 ani de la data dizolvării. În acest scop, judecătorul delegat cu executarea desemnează un lichidator din rândul practicienilor în insolvență, în vederea îndeplinirii procedurii de lichidare.

(3) Lichidatorul desemnat potrivit alin. (2) aplică în mod corespunzător dispozițiile legale specifice privind lichidarea persoanelor juridice.

ART. 36

Punerea în executare a pedepsei complementare a suspendării activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice

(1) Punerea în executare a pedepsei complementare a suspendării activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice se face prin efectuarea comunicării prevăzute la art. 34. Totodată, judecătorul delegat cu executarea comunică o copie de pe dispozitiv organelor de poliție în a căror circumscripție se află punctele de lucru ale persoanei juridice, pentru verificarea respectării măsurii dispuse.

(2) La sfârșitul perioadei dispuse prin hotărârea judecătorească, instituțiile prevăzute la art. 34 radiază din registre mențiunile specifice efectuate, iar organul de poliție informează instanța de executare cu privire la respectarea interdicției dispuse.

(3) În cazul în care, pe parcursul duratei pentru care a fost aplicată pedeapsa complementară, organul de poliție constată nerespectarea acesteia, sesizează de îndată judecătorul delegat cu executarea, care va proceda potrivit art. 503 din Legea nr. 135/2010.

ART. 37

Executarea pedepsei complementare a închiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice

(1) În cazul dispunerii pedepsei complementare a închiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice, judecătorul delegat cu executarea comunică o copie de pe dispozitiv organului de poliție în a cărui circumscripție se află punctul de lucru al persoanei închise, pentru verificarea îndeplinirii măsurii.

(2) În cazul în care constată neexecutarea pedepsei complementare dispuse, organul de poliție îl informează de îndată pe judecătorul delegat cu executarea, pentru a sesiza instanța în vederea aplicării prevederilor art. 503 din Legea nr. 135/2010.

ART. 38

Executarea pedepsei complementare a interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice

(1) În cazul dispunerii pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a participa la procedurile de achiziții publice, judecătorul delegat cu executarea trimite o copie de pe dispozitiv și administratorului sistemului electronic de achiziții publice.

(2) Punerea în executare a pedepsei complementare nu aduce atingere derulării contractelor de achiziții publice deja încheiate la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, dar împiedică încheierea unor acte adiționale care să prelungească valabilitatea unor contracte deja încheiate.

(3) În cazul nerespectării interdicției impuse, orice persoană poate încunoștința judecătorul delegat cu executarea pentru a sesiza instanța în vederea aplicării prevederilor art. 503 din Legea nr. 135/2010.

(4) La împlinirea duratei pedepsei complementare dispuse prin hotărârea judecătorească, instituțiile prevăzute la art. 34, precum și administratorul sistemului electronic de achiziții publice radiază din registre mențiunile specifice efectuate.

ART. 39

Executarea pedepsei complementare a plasării sub supraveghere judiciară

(1) În cazul aplicării pedepsei complementare a plasării sub supraveghere judiciară, judecătorul delegat cu executarea desemnează un mandatar judiciar din rândul practicienilor în insolvență sau al experților judiciari și trimite acestuia o copie de pe dispozitivul hotărârii. Nu poate fi desemnat mandatar judiciar practicianul în insolvență care a fost mandatar cu drept de reprezentare a aceleiași persoane în cursul procesului penal.

(2) Onorariul mandatarului judiciar este stabilit de judecătorul delegat, fără a putea depăși remunerația acordată de respectiva persoană juridică unui cenzor în anul anterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Plata onorariului mandatarului judiciar se face din fondurile persoanei juridice.

(3) Atribuțiile mandatarului judiciar privesc doar supravegherea activității ce a ocazionat comiterea infracțiunii și nu conferă un drept de decizie în gestionarea respectivei activități a persoanei juridice. Mandatarul judiciar are dreptul să participe, fără drept de vot, la orice reuniune a organelor de conducere ale persoanei juridice în care se discută aspecte legate de activitatea în cauză și are acces în toate punctele de lucru în care se desfășoară aceasta.

(4) Mandatarul judiciar este obligat la respectarea confidențialității datelor de care a luat cunoștință în exercitarea atribuțiilor, divulgarea fără drept a acestora atrăgând răspunderea sa.

(5) În caz de împiedicare de către persoana juridică a exercitării atribuțiilor mandatarului judiciar, acesta îl va informa de îndată pe judecătorul delegat cu executarea, în vederea sesizării instanței pentru înlocuirea pedepsei complementare dispuse cu cea prevăzută la art. 140 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Dacă mandatarul judiciar nu își mai poate exercita atribuțiile ce i-au fost stabilite, înlocuirea acestuia se dispune de către judecătorul delegat cu executarea.

ART. 40

Executarea pedepsei complementare a afișării hotărârii de condamnare

(1) În cazul aplicării pedepsei complementare a afișării hotărârii de condamnare, judecătorul delegat cu executarea comunică un extras al hotărârii de condamnare persoanei juridice condamnate, care este obligată să îl afișeze în forma, locul și pentru perioada stabilite de instanță, respectiv secției de poliție în circumscripția căreia se află locul unde urmează a se face afișarea, în vederea verificării îndeplinirii obligației.

(2) În cazul în care, după afișare, dar înainte de împlinirea perioadei stabilite de instanță, afișul este sustras, distrus sau deteriorat, organul de poliție solicită persoanei condamnate reafișarea, care trebuie realizată în termen de 24 de ore.

(3) În cazul neîndeplinirii obligației de afișare sau a obligației de înlocuire a afișului potrivit alin. (2), organul de poliție îl va informa pe judecătorul delegat cu executarea, în vederea sesizării instanței, pentru aplicarea dispozițiilor art. 140 alin. (2) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 41

Executarea pedepsei complementare a publicării hotărârii de condamnare

(1) În cazul aplicării pedepsei complementare a publicării hotărârii de condamnare, judecătorul delegat cu executarea comunică un extras al hotărârii de condamnare, în forma stabilită de instanță, persoanei juridice condamnate, care este obligată să îl publice pe cheltuială proprie, prin intermediul presei scrise sau audiovizuale ori prin alte mijloace de comunicare audiovizuale, desemnate de instanță.

(2) Persoana juridică condamnată înaintează judecătorului delegat cu executarea dovada executării publicării hotărârii de condamnare, în termen de 30 de zile de la comunicarea extrasului.

(3) În situația în care publicarea s-a dispus a fi efectuată prin afișarea pe o pagină de internet, extrasul trebuie publicat în termenul prevăzut la alin. (2), iar persoana condamnată va comunica judecătorului delegat, în termen de 5 zile de la începerea publicării, dovada punerii în executare a hotărârii. Perioadele în care, din motive tehnice, extrasul publicat nu a fost accesibil nu se socotesc în durata publicării stabilită de instanță.

(4) Judecătorul delegat cu executarea verifică periodic îndeplinirea obligației de publicare în condițiile alin. (1), până la împlinirea duratei stabilite de instanță.

(5) În cazul constatării neîndeplinirii obligației de publicare, judecătorul delegat cu executarea va proceda la sesizarea instanței, în vederea aplicării prevederilor art. 140 alin. (2) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Efectele fuziunii, absorbției, divizării, reducerii capitalului social, dizolvării sau lichidării persoanei juridice în faza de executare

ART. 42

Continuitatea executării pedepselor aplicate persoanei juridice, în caz de fuziune, absorbție, divizare, reducere a capitalului social, dizolvare sau lichidare a persoanei juridice condamnate

(1) Dacă, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare a persoanei juridice și până la executarea pedepselor aplicate, intervine un caz de fuziune, absorbție, divizare, dizolvare, lichidare sau reducere a capitalului social al acesteia, autoritatea ori instituția căreia îi revine

competența de a autoriza sau înregistra această operațiune procedeză potrivit art. 496 din Legea nr. 135/2010.

(2) Executarea pedepselor aplicabile persoanei juridice condamnate continuă față de persoana juridică rezultată prin fuziune, absorbție sau care a dobândit fracțiuni din patrimoniul persoanei divizate și care preia obligațiile și interdicțiile persoanei juridice condamnate.

(3) Pedepsa amenzii sau partea rămasă neachitată din aceasta la data efectuării uneia dintre operațiunile prevăzute la alin. (1) se va executa de către persoana sau persoanele juridice rezultate din această operațiune, proporțional cu partea dobândită din patrimoniul persoanei condamnate.

TITLUL III

Executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță potrivit Codului penal

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 43

Informarea instanței de judecată

(1) Pentru stabilirea de către instanța de judecată a obligației prevăzute la art. 64 alin. (1), art. 85 alin. (2) lit. b) și art. 93 alin. (3) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, serviciile de probațiune transmit Direcției de probațiune informații specifice, în vederea centralizării acestora și a publicării listei privind posibilitățile concrete de executare existente la nivelul fiecărui serviciu de probațiune pe pagina de internet a Ministerului Justiției și a curților de apel.

(2) Lista prevăzută la alin. (1) cuprinde instituțiile din comunitate în cadrul cărora poate fi prestată muncă neremunerată în folosul comunității și tipurile de activități care pot face obiectul acesteia. Lista este inclusă în baza de date prevăzută la art. 20 alin. (6).

(3) La solicitarea serviciilor de probațiune, instituțiile din comunitate vor comunica date în vederea includerii acestora în lista prevăzută la alin. (1), potrivit specificului activităților pe care le desfășoară.

(4) Autoritățile publice locale sunt obligate să pună la dispoziția serviciilor de probațiune datele solicitate conform alin. (3), în termen de 7 zile. În caz de neexecutare, serviciile de probațiune vor sesiza judecătorul delegat cu executarea. Necomunicarea datelor la solicitarea judecătorului delegat constituie abatere judiciară.

(5) Informațiile prevăzute la alin. (1) se transmit anual sau ori de câte ori intervin modificări.

ART. 44

Informarea serviciului de probațiune

(1) În cazul în care împotriva unei persoane aflate în executarea unor obligații sau măsuri a căror supraveghere este încredințată serviciului de probațiune a fost începută urmărirea penală sau aceasta a fost arestată preventiv, trimisă în judecată ori condamnată pentru o altă infracțiune, organul judiciar care a dispus aceste măsuri va informa, în scris, serviciul de probațiune care exercită supravegherea, în termen de 3 zile.

(2) În cazul în care serviciul de probațiune are cunoștință despre faptul că împotriva unei persoane aflate în supraveghere s-a început urmărirea penală sau a fost trimisă în judecată într-un

alt dosar penal, va informa organul judiciar competent despre faptul că persoana se află în executarea unei pedepse, măsuri educative sau a altei măsuri neprivative de libertate.

ART. 45

Acordarea de permisiuni în executarea obligațiilor

(1) În mod excepțional, consilierul de probațiune, prin decizie, poate acorda persoanei supravegheate, la cererea motivată a acesteia, permisiunea în executarea obligațiilor prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. e) și f), respectiv art. 101 alin. (2) lit. d) și e) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, în următoarele cazuri:

a) participarea persoanei supravegheate la căsătoria, botezul sau funeraliile unui membru de familie, dintre cei prevăzuți la art. 177 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare;

b) participarea la un concurs, în vederea ocupării unui loc de muncă;

c) susținerea unui examen;

d) urmarea unui tratament sau a unei intervenții medicale.

(2) Permișiunea prevăzută la alin. (1) poate fi acordată pe o perioadă de maximum 5 zile, cu excepția situației prevăzute la alin. (1) lit. d) când, în mod excepțional, permisiunea poate fi acordată pentru durata de timp necesară pentru urmarea tratamentului sau a intervenției medicale. Durata permisiunii se include în termenul de supraveghere.

(3) Despre acordarea permisiunii prevăzute la alin. (1), consilierul de probațiune încunoștințează persoanele sau instituțiile prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. m) și n), precum și judecătorul delegat cu executarea.

ART. 46

Acordul instanței de părăsire a țării

(1) În cazul în care, pe durata termenului de supraveghere, persoana supravegheată dorește să părăsească teritoriul țării, în condițiile în care prin hotărârea judecătorească are impusă obligația prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. i), respectiv art. 93 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, solicită instanței de executare încuviințarea în acest sens.

(2) Cererea persoanei supravegheate se soluționează în camera de consiliu, după ascultarea acesteia și a consilierului de probațiune. Instanța se pronunță prin încheiere definitivă. Durata părăsirii țării nu poate depăși 30 de zile într-un an. Durata permisiunii se include în termenul de supraveghere.

(3) O copie a încheierii definitive se comunică, de îndată, serviciului de probațiune competent, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Direcției Generale de Pașapoarte.

CAPITOLUL II

Amânarea aplicării pedepsei

ART. 47

Punerea în executare a măsurilor de supraveghere și a obligațiilor stabilite de instanță

(1) În cazul dispunerii amânării aplicării pedepsei, judecătorul delegat cu executarea transmite o copie de pe hotărârea instanței serviciului de probațiune, cu mențiunea că toate măsurile de supraveghere prevăzute la art. 85 alin. (1) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, se execută integral, potrivit legii.

(2) În situația în care instanța a stabilit în sarcina persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art. 85 alin. (2) din Legea nr.

286/2009, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul delegat cu executarea comunică o copie de pe dispozitivul hotărârii și persoanelor sau instituțiilor prevăzute la art. 29, după caz.

ART. 48

Modificarea sau încetarea obligațiilor

(1) În situația în care, pe parcursul termenului de supraveghere, consilierul de probațiune constată că se impune modificarea conținutului unora dintre obligațiile stabilite în sarcina persoanei supravegheate, impunerea unor noi obligații sau încetarea executării unora dintre cele dispuse, sesizează instanța de executare, potrivit art. 87 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sesizarea instanței poate fi făcută și de către judecătorul delegat cu executarea, la cererea persoanei supravegheate sau a persoanei vătămate, după consultarea raportului întocmit de consilierul de probațiune.

ART. 49

Îndeplinirea obligațiilor civile

(1) Persoana supravegheată va depune la consilierul de probațiune dovada îndeplinirii obligațiilor civile stabilite prin hotărârea instanței, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea termenului de supraveghere.

(2) În cazul nedepunerii dovezii de îndeplinire a obligațiilor civile în termenul prevăzut la alin. (1), consilierul de probațiune, din oficiu sau la cererea judecătorului delegat, solicită persoanei supravegheate informații cu privire la motivele care au condus la aceasta. În situația în care constată că persoana supravegheată nu a îndeplinit obligațiile civile, în tot sau în parte, consilierul de probațiune sesizează instanța, în vederea aplicării dispozițiilor art. 88 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Sesizarea instanței de executare se poate face și de către procuror sau de către judecătorul delegat cu executarea, la cererea părții civile, după consultarea raportului întocmit de consilierul de probațiune.

(4) Pentru stabilirea motivelor ce au dus la neexecutarea obligațiilor civile, instanța va solicita date privind situația materială a condamnatului de la autoritatea administrației publice locale de la domiciliul acestuia și, dacă apreciază necesar, angajatorului sau organelor fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și altor autorități sau instituții publice care dețin informații cu privire la situația patrimonială a condamnatului.

(5) Îndeplinirea obligațiilor civile de către persoana supravegheată după sesizarea instanței, potrivit alin. (2) sau (3), nu atrage revocarea amânării aplicării pedepsei, dacă s-a făcut înainte de împlinirea termenului de supraveghere.

ART. 50

Supravegherea executării obligației prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal

(1) Consilierul de probațiune din cadrul serviciului de probațiune în a cărui circumscripție locuiește persoana care trebuie să urmeze un curs de pregătire școlară ori de calificare profesională, primind copia hotărârii judecătorești, decide, pe baza evaluării inițiale a persoanei, cursul ce trebuie urmat și instituția din comunitate în care urmează să aibă loc, comunicând acestei instituții o copie de pe dispozitivul hotărârii, precum și decizia sa.

(2) Supravegherea și controlul respectării obligației de a urma un curs de pregătire școlară ori de calificare profesională, atât cu privire la persoana supravegheată, cât și cu privire la instituția stabilită, se efectuează de serviciul de probațiune competent.

(3) În cazul în care persoana supravegheată va urma un curs de calificare, aceasta va începe cursul în termen de maximum 6 luni de la data primei întrevederi, iar, dacă va urma un curs de pregătire școlară, aceasta se va înscrie în anul școlar următor.

ART. 51

Supravegherea executării obligației prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal

(1) Consilierul de probațiune din cadrul serviciului de probațiune în a cărui circumscripție locuiește persoana care urmează a presta muncă neremunerată în folosul comunității, primind copia hotărârii judecătorești, decide, pe baza evaluării inițiale a persoanei, în care din cele două instituții din comunitate menționate în hotărârea judecătorească urmează a se executa obligația și tipul de activitate, comunicând acestei instituții o copie de pe dispozitivul hotărârii, precum și decizia sa.

(2) În cazul în care executarea muncii nu mai este posibilă în niciuna dintre cele două instituții din comunitate menționate în hotărâre, consilierul de probațiune sesizează judecătorul delegat cu executarea, care va desemna o altă instituție din comunitate pentru executarea muncii.

(3) După evaluarea inițială, pentru emiterea deciziei prevăzute la alin. (1), persoana supravegheată prezintă un certificat medical eliberat, după caz, de medicul său de familie sau de un medic de medicină generală, care confirmă faptul că persoana este aptă pentru prestarea unor activități dintre cele propuse de consilierul de probațiune și nu prezintă risc pentru sănătatea altor persoane. Pentru persoanele care nu pot suporta costurile evaluării medicale, acestea sunt suportate de la bugetul de stat.

(4) Persoana care urmează a presta muncă neremunerată în folosul comunității este obligată să prezinte medicului ce efectuează examinarea, în vederea eliberării certificatului medical prevăzut la alin. (3), toate datele privind starea sa de sănătate relevante pentru această examinare.

(5) Pe parcursul executării, persoana are obligația de a informa consilierul de probațiune cu privire la apariția unor modificări referitoare la starea sa de sănătate.

(6) În cazul în care persoana supravegheată a devenit inaptă pentru prestarea unor activități dintre cele stabilite de consilierul de probațiune ori prezintă risc pentru sănătatea altor persoane, aceasta prezintă un certificat medical eliberat potrivit dispozițiilor legale care confirmă faptul că persoana nu mai este aptă.

(7) În cazul constatării incapacității de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, zilele de muncă neremunerată în folosul comunității rămase neexecutate nu se mai execută, cu excepția situației în care, pe durata termenului de supraveghere, starea de incapacitate temporară de muncă încetează. Dispozițiile alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

(8) Persoana supravegheată care, în timpul prestării muncii neremunerate în folosul comunității, a devenit incapabilă de muncă în urma unui accident sau a unei boli profesionale beneficiază de pensie de invaliditate, în condițiile legii.

(9) Îndrumarea și verificarea modalității efective în care persoana supravegheată desfășoară muncă neremunerată în folosul comunității se realizează de către un reprezentant al instituției din comunitate stabilite prin decizia prevăzută la alin. (1).

(10) Supravegherea și controlul respectării obligației de executare a muncii neremunerate în folosul comunității, atât cu privire la persoana supravegheată, cât și cu privire la instituția din comunitate stabilită, se efectuează de serviciul de probațiune competent.

ART. 52

Executarea muncii neremunerate în folosul comunității

(1) Munca neremunerată în folosul comunității se execută într-un interval de cel mult 6 luni de la data începerii prestării muncii, cu excepția situațiilor în care persoana nu mai este aptă pentru prestarea unei sau unor activități dintre cele stabilite de consilierul de probațiune ori starea de incapacitate temporară de muncă a încetat, situații în care munca neremunerată în folosul comunității poate fi prestată până la expirarea termenului de supraveghere.

(2) Două ore de activitate prestată efectiv echivalează cu o zi de muncă.

(3) În cazul persoanelor supravegheate care desfășoară o activitate remunerată sau urmează cursuri de învățământ ori de calificare profesională, durata muncii prestate în aceeași zi calendaristică poate fi de maximum două ore. La solicitarea persoanei supravegheate, durata muncii prestate poate fi prelungită de către consilierul de probațiune cu până la două ore de muncă.

(4) În zilele nelucrătoare sau în cazul persoanelor care nu desfășoară o activitate remunerată ori nu urmează cursuri de învățământ sau de calificare profesională, durata muncii prestate într-o zi calendaristică nu poate depăși 8 ore.

(5) Munca neremunerată în folosul comunității nu se execută în timpul nopții sau în zilele de duminică și în zilele declarate, potrivit legii, sărbători legale, decât la solicitarea persoanei și în măsura în care acest lucru este posibil.

(6) Dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător și persoanelor care, datorită cultelor religioase legale din care fac parte, au altă zi de repaus decât duminica.

(7) Munca neremunerată în folosul comunității se execută cu respectarea prevederilor legale privind cerințele minime de securitate și sănătate la locul de muncă. Munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi executată în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea sau integritatea persoanelor.

(8) După executarea obligației muncii neremunerate în folosul comunității, instituția din comunitate unde persoana supravegheată a executat munca neremunerată în folosul comunității are obligația de a emite și de a comunica serviciului de probațiune și persoanei supravegheate un document care atestă că munca neremunerată în folosul comunității a fost executată.

ART. 53

Supravegherea executării obligației prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal

(1) Consilierul de probațiune din cadrul serviciului de probațiune în a cărui circumscripție locuiește persoana care trebuie să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială, primind copia hotărârii judecătorești, decide, pe baza evaluării inițiale a persoanei, programul sau programele care trebuie urmate, precum și, dacă este cazul, instituția, respectiv instituțiile din comunitate în care urmează să aibă loc acestea, comunicând acestei instituții copia de pe dispozitivul hotărârii, precum și decizia sa.

(2) Supravegherea și controlul respectării obligației de a urma unul sau mai multe programe de reintegrare socială, atât cu privire la persoana supravegheată, cât și cu privire la instituția din comunitate stabilită, se efectuează de serviciul de probațiune competent.

ART. 54

Supravegherea executării obligației prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal

(1) Consilierul de probațiune din cadrul serviciului de probațiune în a cărui circumscripție locuiește persoana care trebuie să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire medicală, primind copia hotărârii judecătorești, comunică o copie de pe dispozitivul hotărârii instituției în care urmează să aibă loc controlul, tratamentul sau îngrijirea medicală, menționate în hotărâre. În cazul în care instituția nu este menționată în hotărâre, consilierul de probațiune decide instituția în care urmează să aibă loc controlul, tratamentul sau îngrijirea medicală și comunică acesteia copia de pe dispozitivul hotărârii, precum și decizia sa.

(2) Supravegherea și controlul respectării obligației de a se supune măsurilor de control, tratament sau îngrijire medicală, atât cu privire la persoana supravegheată, cât și cu privire la instituția din comunitate stabilită, se efectuează de serviciul de probațiune competent.

(3) Instituția prevăzută la alin. (1) sesizează serviciul de probațiune atunci când constată că persoana supravegheată nu își respectă îndatoririle stabilite în cadrul controlului, tratamentului sau îngrijirii medicale. Sesizarea serviciului de probațiune poate fi făcută, după caz, și de persoana vătămată sau de altă persoană interesată.

(4) Costurile controlului, tratamentului sau îngrijirii medicale sunt acoperite de la bugetul de stat.

ART. 55

Supravegherea executării obligațiilor prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. e) - j) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal

(1) În cazul impunerii față de persoana supravegheată a obligațiilor prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. e) - j) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul delegat cu executarea trimite o copie de pe dispozitivul hotărârii, după caz, autorităților, instituțiilor sau persoanelor prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. g) - j), m) și n).

(2) În situația în care constată încălcarea uneia dintre obligațiile impuse, autoritățile sau instituțiile prevăzute la alin. (1), abilitate să supravegheze modul de îndeplinire a acestor obligații, sesizează serviciul de probațiune.

(3) Sesizarea serviciului de probațiune cu privire la nerespectarea obligațiilor impuse poate fi făcută, după caz, și de persoana vătămată sau de altă persoană interesată.

ART. 56

Sesizarea în vederea revocării amânării aplicării pedepsei

(1) În cazul în care constată nerespectarea unora dintre măsurile de supraveghere sau obligațiile stabilite de instanță pe durata termenului de supraveghere, consilierul de probațiune verifică motivele care au determinat această nerespectare. Dacă apreciază că nerespectarea s-a făcut cu rea-credință, sesizează instanța, în vederea revocării amânării aplicării pedepsei.

(2) Sesizarea instanței poate fi făcută de către procuror, în cazul comiterii unei noi infracțiuni în termenul de supraveghere, și de către judecătorul delegat cu executarea, la cererea persoanei vătămate sau a altei persoane interesate, după consultarea raportului întocmit de consilierul de probațiune. Raportul de evaluare însoțește sesizarea făcută de judecătorul delegat.

CAPITOLUL III

Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

ART. 57

Punerea în executare a măsurilor de supraveghere și a obligațiilor stabilite de instanță în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere

(1) Munca neremunerată în folosul comunității dispusă în cazul persoanei condamnate la o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării se execută într-un interval de cel mult un an de la data începerii prestării muncii, cu excepția situațiilor în care persoana nu mai este aptă pentru prestarea unei sau unor activități dintre cele stabilite de consilierul de probațiune ori starea de incapacitate temporară de muncă a încetat, situații în care munca neremunerată în folosul comunității poate fi prestată până la expirarea termenului de supraveghere.

(2) Dispozițiile art. 24 alin. (2), respectiv art. 47 - 54 și 56 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IV

Liberarea condiționată

ART. 58

Punerea în executare a măsurilor de supraveghere și a obligațiilor stabilite de instanță

(1) În cazul acordării liberării condiționate, instanța de judecată care a dispus liberarea condiționată transmite serviciului de probațiune o copie de pe hotărârea prin care s-a acordat liberarea, cu mențiunea că toate măsurile de supraveghere prevăzute la art. 101 alin. (1) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, se execută integral, potrivit legii, și cu indicarea perioadei de executare a măsurilor de supraveghere, respectiv a obligațiilor prevăzute la art. 101 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, atunci când este cazul, calculată potrivit art. 101 alin. (5) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care instanța a stabilit în sarcina persoanei față de care s-a dispus liberarea condiționată una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art. 101 alin. (2) lit. c) - g) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, instanța de judecată care a dispus liberarea condiționată comunică o copie de pe hotărârea prin care s-a acordat liberarea, după caz, și persoanelor sau instituțiilor prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. h) - j), m) și n), abilitate să supravegheze îndeplinirea acestor obligații.

ART. 59

Supravegherea executării obligației prevăzute la art. 101 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal

(1) Consilierul de probațiune din cadrul serviciului de probațiune în a cărui circumscripție locuiește persoana care trebuie să urmeze un curs de pregătire școlară ori de calificare profesională, primind copia hotărârii judecătorești prin care s-a acordat liberarea condiționată, decide, pe baza evaluării inițiale a persoanei, cursul ce trebuie urmat și instituția din comunitate în care urmează să aibă loc, comunicând acestei instituții o copie de pe dispozitivul hotărârii prin care s-a acordat liberarea, precum și decizia sa.

(2) Supravegherea și controlul respectării obligației de a urma un curs de pregătire școlară ori de calificare profesională, atât cu privire la persoana liberată, cât și cu privire la instituția stabilită, se efectuează de serviciul de probațiune competent.

(3) În cazul în care persoana supravegheată va urma un curs de calificare, aceasta va începe cursul în termen de maximum 6 luni de la data primei întrevederi, iar dacă va urma un curs de pregătire școlară, aceasta se va înscrie în anul școlar următor.

ART. 60

Supravegherea executării obligației prevăzute la art. 101 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal

(1) Consilierul de probațiune din cadrul serviciului de probațiune în a cărui circumscripție locuiește persoana care trebuie să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială, primind copia hotărârii judecătorești, decide, pe baza evaluării inițiale a persoanei, programul sau programele care trebuie urmate, precum și, dacă este cazul, instituția, respectiv instituțiile din comunitate în care urmează să aibă loc acestea, comunicând acestor instituții o copie de pe dispozitivul hotărârii, precum și decizia sa.

(2) Supravegherea și controlul respectării obligației de a urma unul sau mai multe programe de reintegrare socială, atât cu privire la persoana liberată, cât și cu privire la instituția din comunitate stabilită, se efectuează de serviciul de probațiune competent.

ART. 61

Modificarea sau încetarea obligațiilor

(1) În situația în care, pe parcursul supravegherii, consilierul de probațiune constată că se impune modificarea conținutului unora dintre obligații, stabilirea unor noi obligații sau încetarea executării unora dintre cele dispuse, va sesiza instanța, potrivit art. 103 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sesizarea instanței poate fi făcută și de către judecătorul delegat cu executarea, la cererea celui liberat sau a persoanei vătămate, după consultarea raportului întocmit de consilierul de probațiune.

ART. 62

Sesizarea instanței pentru revocarea liberării condiționate

(1) În cazul în care constată nerespectarea uneia sau a unora dintre măsurile de supraveghere sau obligațiile stabilite de instanță pe durata termenului de supraveghere, consilierul de probațiune verifică motivele care au determinat această nerespectare și întocmește un raport. Dacă apreciază că nerespectarea s-a făcut cu rea-credință, sesizează instanța, în vederea revocării liberării condiționate.

(2) În situația în care constată încălcarea uneia dintre obligațiile prevăzute la art. 101 alin. (2) lit. c) - g) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, organele abilitate însărcinate cu verificarea modului de îndeplinire a acestor obligații sesizează serviciul de probațiune.

(3) Sesizarea serviciului de probațiune cu privire la nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 101 alin. (2) lit. c) - g) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, poate fi făcută, după caz, și de persoana vătămată sau de altă persoană interesată.

(4) Sesizarea instanței în vederea revocării liberării condiționate poate fi făcută și de către procuror, în cazul comiterii unei noi infracțiuni în termenul de supraveghere, și de către judecătorul delegat cu executarea, la cererea persoanei vătămate sau a altei persoane interesate, după consultarea raportului întocmit de consilierul de probațiune. Raportul de evaluare însoțește sesizarea făcută de judecătorul delegat.

TITLUL IV

Dispoziții privind executarea măsurilor educative neprivative de libertate

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 63

Organizarea executării măsurilor educative neprivative de libertate

(1) Măsurile educative neprivative de libertate se execută în comunitate, pe durata executării acestora asigurându-se menținerea și întărirea legăturilor minorului cu familia și comunitatea, dezvoltarea liberă a personalității minorului, precum și implicarea acestuia în programele derulate, în scopul formării sale în spirit de responsabilitate și respect pentru drepturile și libertățile celorlalți.

(2) Minorului aflat în executarea unei măsuri educative neprivative de libertate i se asigură, potrivit principiului interesului superior al copilului, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale prevăzute de Constituție, convențiile internaționale la care România este parte și de legislația specială, în măsura în care exercitarea acestora nu este incompatibilă cu natura și conținutul măsurii.

(3) Conținutul modalităților concrete de executare a măsurilor educative neprivative de libertate se stabilește ținând seama de vârsta, personalitatea, starea de sănătate, situația familială și socială a minorului.

ART. 64

Rolul serviciului de probațiune în executarea măsurilor educative neprivative de libertate

(1) Organizarea, supravegherea și controlul executării măsurilor educative neprivative de libertate se desfășoară sub coordonarea serviciului de probațiune.

(2) Serviciul de probațiune poate încredința supravegherea executării măsurilor educative neprivative de libertate prevăzute în Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, unor instituții din comunitate dintre cele incluse în baza de date constituită la nivel național potrivit art. 20 alin. (6).

ART. 65

Informarea minorului și a familiei

(1) După rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a luat față de minor o măsură educativă neprivativă de libertate, judecătorul delegat cu executarea, în aplicarea procedurii prevăzute la art. 511 din Legea nr. 135/2010, fixează un termen, dispunând aducerea minorului și citarea reprezentantului legal al acestuia, a reprezentantului serviciului de probațiune pentru punerea în executare a măsurii luate și a persoanelor desemnate cu supravegherea acesteia. Împreună cu citația, serviciului de probațiune i se comunică și o copie de pe hotărârea instanței.

(2) În cadrul întâlnirii, judecătorul delegat îi prezintă minorului și persoanei desemnate cu supravegherea acestuia scopul și conținutul sancțiunii aplicate, precum și consecințele nerespectării acesteia.

CAPITOLUL II

Executarea măsurilor educative neprivative de libertate

ART. 66

Executarea măsurii educative a stagiului de formare civică

(1) Obiectivul măsurii educative a stagiului de formare civică constă în sprijinirea minorului în conștientizarea consecințelor legale și sociale la care se expune în cazul săvârșirii de infracțiuni și responsabilizarea acestuia cu privire la comportamentul său.

(2) Cursurile de formare civică se elaborează în baza programei-cadru aprobate prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului educației naționale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu standardele minime de lucru în probațiune pentru instituțiile din comunitate prevăzute la art. 18 alin. (6).

(3) Consilierul de probațiune sau, după caz, persoana desemnată din cadrul instituției din comunitate organizează, efectuează demersurile necesare în vederea participării minorului și supraveghează minorul pe durata stagiului de formare civică.

(4) Includerea minorului într-un curs de formare civică se efectuează în cel mult 60 de zile de la punerea în executare a hotărârii conform art. 511 din Legea nr. 135/2010.

(5) Stagiul de formare civică este organizat sub forma unor sesiuni continue sau periodice, derulate pe durata a cel mult 4 luni, și include unul sau mai multe module cu caracter teoretic sau aplicativ, adaptate vârstei și personalității minorilor incluși în respectivul stagiul și ținând seama, pe cât posibil, de natura infracțiunii comise. În desfășurarea stagiului stabilit de instanță se va avea în vedere un număr lunar de 8 ore de formare civică.

(6) Consilierul de probațiune din cadrul serviciului de probațiune în a cărui circumscripție locuiește minorul care trebuie să frecventeze cursul de formare civică decide, pe baza evaluării inițiale a minorului, instituția din comunitate în care urmează să aibă loc acesta, comunicând acestei instituții copia de pe dispozitivul hotărârii, precum și decizia sa.

(7) Instituția din comunitate desemnată potrivit alin. (6) sau serviciul de probațiune, după caz, adaptează conținutul concret al stagiului, potrivit programei-cadru prevăzute la alin. (2), în funcție de particularitățile minorului, cu aprobarea consilierului de probațiune.

(8) Desfășurarea cursului de formare civică se realizează de către un reprezentant al instituției din comunitate stabilite prin decizia prevăzută la alin. (6).

ART. 67

Executarea măsurii educative a supravegherii

(1) Măsura educativă a supravegherii are ca obiectiv participarea minorului la cursuri școlare sau de formare profesională și prevenirea desfășurării unor activități sau a intrării în legătură cu anumite persoane care ar putea afecta procesul de îndreptare a acestuia.

(2) Supravegherea și îndrumarea minorului în executarea măsurii educative a supravegherii se realizează de către părinții minorului, cei care l-au adoptat sau tutore. Dacă aceștia nu pot asigura supravegherea în condiții satisfăcătoare, instanța dispune încredințarea supravegherii minorului, pe același interval de timp, unei persoane de încredere, de preferință unei rude mai apropiate a minorului, la cererea acesteia.

(3) În cazul în care persoana prevăzută la alin. (2) nu este desemnată prin hotărârea instanței sau persoana desemnată de instanță nu mai poate exercita, permanent sau temporar, supravegherea, judecătorul delegat cu consultarea consilierului de probațiune desemnează persoana ce urmează să exercite supravegherea. Dispozițiile art. 65 se aplică în mod corespunzător.

(4) Controlul executării măsurii educative a supravegherii și controlul îndeplinirii atribuțiilor de către persoana care exercită supravegherea se realizează de către consilierul de probațiune.

(5) Supravegherea și îndrumarea minorului în cadrul programului său zilnic presupun verificarea modului în care acesta își respectă obligațiile care decurg din statutul său familial, școlar sau profesional.

(6) În situația în care instanța a dispus în conținutul măsurii educative a supravegherii participarea minorului la un curs școlar sau de formare profesională, iar minorul nu este înscris

într-o astfel de formă de învățământ, dispozițiile art. 50 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

(7) Exercițarea supravegherii începe în cel mult 30 de zile de la momentul prezentării minorului și a persoanei desemnate cu supravegherea în fața judecătorului delegat cu executarea în condițiile art. 511 din Legea nr. 135/2010.

ART. 68

Executarea măsurii educative a consemnării la sfârșit de săptămână

(1) Măsura educativă a consemnării la sfârșit de săptămână are ca obiectiv evitarea contactului minorului cu anumite persoane sau a prezenței acestuia în anumite locuri care să îl predisună pe minor la manifestarea unui comportament infracțional.

(2) Interdicția impusă minorului de a părăsi locuința operează începând cu ora 0,00 a zilei de sâmbătă și până la ora 24,00 a zilei de duminică.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător și persoanelor care, datorită cultelor religioase legale din care fac parte, au alte zile de repaus decât sâmbăta și duminica.

(4) Măsura educativă se execută pe durata unor sfârșituri de săptămână consecutive, în afară de cazul în care instanța sau judecătorul delegat cu executarea, la propunerea consilierului de probațiune, a dispus altfel, de regulă, sub supravegherea persoanei majore cu care locuiește minorul ori a altei persoane majore desemnate de instanța de judecată.

(5) În cazul în care persoana majoră în supravegherea căreia se află executarea măsurii nu este desemnată prin hotărârea instanței sau persoana desemnată de instanță nu mai poate exercita, permanent sau temporar, supravegherea, judecătorul delegat cu consultarea consilierului de probațiune desemnează persoana ce urmează să exercite supravegherea. Dispozițiile art. 65 se aplică în mod corespunzător.

(6) Controlul executării măsurii educative a consemnării la sfârșit de săptămână și controlul îndeplinirii atribuțiilor de către persoana care exercită supravegherea se realizează de către consilierul de probațiune sau, după caz, de persoana desemnată de acesta din cadrul unei instituții din comunitate.

(7) În vederea exercitării controlului, minorul care locuiește singur sau, după caz, persoana prevăzută la alin. (4) are obligația de a permite persoanei desemnate cu controlul executării și supravegherii executării măsurii efectuarea vizitelor programate sau inopinate la locuința minorului, în zilele în care minorul trebuie să se afle în acel spațiu potrivit hotărârii instanței. Nerespectarea acestei obligații de către minor atrage aplicarea dispozițiilor art. 123 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare. Nerespectarea obligației de către persoana desemnată cu supravegherea atrage aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor art. 19.

(8) În situația în care instanța de judecată a stabilit în conținutul măsurii educative sau consilierul de probațiune a stabilit în sarcina minorului participarea la un curs școlar ori de formare profesională sau participarea la un program de reintegrare, dispozițiile art. 50 alin. (1) și (2) și ale art. 53 se aplică în mod corespunzător.

(9) Consemnarea la sfârșit de săptămână se pune în executare în termen de cel mult 15 zile de la momentul prezentării minorului și a persoanei desemnate cu supravegherea în fața judecătorului delegat cu executarea în condițiile art. 511 din Legea nr. 135/2010.

ART. 69

Executarea măsurii educative a asistării zilnice

(1) Supravegherea executării măsurii educative a asistării zilnice se realizează de consilierul de probațiune sau, după caz, de persoana desemnată prin decizia acestuia, din cadrul unei instituții din comunitate.

(2) Programul zilnic pe care trebuie să îl respecte minorul și activitățile pe care trebuie să le îndeplinească acesta sunt stabilite de comun acord de către consilierul de probațiune și părinți, tutore sau altă persoană în grija căreia se află minorul, cu consultarea acestuia. În caz de dezacord, programul se stabilește de către judecătorul delegat cu executarea, prin încheiere motivată, după audierea celor interesați. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac.

(3) Programul stabilit potrivit alin. (2) va ține cont de nevoile identificate ale minorului, de situația sa socială și, după caz, profesională și de obligațiile și interdicțiile impuse acestuia pe perioada executării măsurii. Programul are în vedere dezvoltarea armonioasă a personalității minorului, prin implicarea acestuia în activități ce presupun relaționare socială, organizarea modului de petrecere a timpului liber și valorificarea aptitudinilor sale.

(4) În situația în care instanța de judecată a stabilit în conținutul măsurii educative sau consilierul de probațiune a stabilit în sarcina minorului, în conținutul programului zilnic, participarea la un curs școlar ori de formare profesională sau participarea la un program de reintegrare, dispozițiile art. 50 alin. (1) și (2) și ale art. 53 se aplică în mod corespunzător.

(5) Stabilirea programului zilnic se face în termen de cel mult 30 de zile de la momentul prezentării minorului în fața judecătorului delegat cu executarea în condițiile art. 511 din Legea nr. 135/2010, iar asistarea zilnică începe cel mai târziu în 5 zile de la stabilirea programului.

(6) În cazul în care măsura asistării zilnice a înlocuit o măsură educativă privativă de libertate, stabilirea programului zilnic se face în termen de cel mult 15 zile de la punerea în libertate a minorului.

CAPITOLUL III **Dispoziții comune**

ART. 70

Punerea în executare a obligațiilor stabilite de instanța de judecată

(1) Dacă instanța de judecată a stabilit în sarcina minorului obligația prevăzută la art. 121 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 50 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

(2) Dacă instanța de judecată a stabilit în sarcina minorului obligațiile prevăzute la art. 121 alin. (1) lit. c) sau d) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul delegat cu executarea comunică o copie de pe dispozitivul hotărârii, după caz, și persoanelor sau instituțiilor prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. m) sau n), abilitate să supravegheze îndeplinirea acestor obligații. În cazul în care s-a stabilit obligația prevăzută la art. 121 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, comunicarea se face inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție locuiește minorul.

(3) În cazul dispunerii obligației prevăzute la art. 121 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, o copie de pe dispozitivul hotărârii se comunică de către consilierul de probațiune instituției în care urmează să aibă loc controlul, tratamentul sau îngrijirea medicală menționate în hotărâre. În cazul în care instituția nu este menționată în hotărâre, consilierul de probațiune stabilește, prin decizie, instituția în care urmează să aibă loc controlul, tratamentul sau îngrijirea medicală și comunică acesteia copia de pe dispozitivul hotărârii, precum și decizia sa.

(4) Costurile controlului, tratamentului sau îngrijirii medicale sunt acoperite de la bugetul de stat.

(5) Executarea obligațiilor prevăzute la art. 121 alin. (1) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, începe după cum urmează:

a) la data rămânerii definitive a hotărârii prin care au fost stabilite, în cazul obligațiilor prevăzute la lit. b) - d);

b) la data aducerii la cunoștința minorului a conținutului concret al obligației, stabilit de către consilierul de probațiune, în cazul obligațiilor prevăzute la lit. a), e) și f).

(6) Executarea obligațiilor prevăzute la art. 121 alin. (1) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, încetează de drept la data executării sau considerării ca executată a măsurii educative pe care o însoțesc.

ART. 71

Minorul liberat din executarea unei măsuri educative privative de libertate

(1) Dispozițiile art. 70 se aplică în mod corespunzător în cazul minorului liberat din centrul educativ sau din centrul de detenție.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), executarea obligațiilor încetează de drept la data împlinirii duratei internării.

ART. 72

Acordarea de permisiuni în executarea obligațiilor

(1) La solicitarea minorului, pentru motive temeinic justificate, consilierul de probațiune poate acorda, prin decizie, o permisiune în executarea obligațiilor prevăzute la art. 121 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Permisivunea prevăzută la alin. (1) nu poate fi acordată pe o perioadă mai mare de 5 zile. Durata permisivunii se include în termenul de supraveghere.

(3) În situația în care instanța de judecată a impus în sarcina minorului executarea obligației prevăzute la art. 121 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, la solicitarea minorului, pentru motive obiective, consilierul de probațiune poate să acorde minorului, prin decizie, permisivunea de a depăși limita teritorială stabilită de instanță. În cazul în care solicitarea minorului privește părăsirea teritoriului țării, durata permisivunii nu poate depăși 30 de zile într-un an.

(4) Despre acordarea permisivunii prevăzute la alin. (1) sau (3), consilierul de probațiune încunoștințează, după caz, persoanele sau instituțiile prevăzute la art. 29 lit. m) și n), precum și judecătorul delegat cu executarea.

ART. 73

(1) În situația în care, pe parcursul supravegherii executării unei măsuri educative, consilierul de probațiune constată că este necesară modificarea conținutului unora dintre obligațiile impuse de către instanță, impunerea unor noi obligații sau încetarea executării unora dintre cele dispuse, sesizează instanța, potrivit art. 121 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sesizarea instanței poate fi făcută și de către judecătorul delegat cu executarea, la cererea minorului, părinților, tutorelui sau a altei persoane în grija căreia se află minorul ori a persoanei vătămate, după consultarea referatului de evaluare întocmit de consilierul de probațiune. Referatul de evaluare însoțește sesizarea făcută de judecătorul delegat.

ART. 74

Sesizarea instanței pentru prelungirea sau înlocuirea măsurilor educative

(1) Dacă minorul nu respectă condițiile de executare a măsurii educative sau obligațiile impuse, sesizarea instanței pentru prelungirea sau înlocuirea măsurii educative neprivative de libertate în condițiile art. 123 alin. (1) și (2) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, se face de către consilierul de probațiune, potrivit art. 121 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sesizarea instanței poate fi făcută de către procuror în cazul comiterii unei noi infracțiuni pe durata măsurii educative și de către judecătorul delegat cu executarea, la cererea părinților, tutorelui sau a altei persoane în grija căreia se află minorul ori a persoanei vătămate sau a altei persoane interesate, după consultarea referatului de evaluare întocmit de consilierul de probațiune. Referatul de evaluare însoțește sesizarea făcută de judecătorul delegat.

(3) În înlocuirea măsurilor educative neprivative de libertate instanța va avea în vedere severitatea acestor măsuri în ordinea prevăzută la art. 115 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 75

Colaborarea cu serviciul de probațiune pe durata executării măsurilor educative neprivative de libertate

(1) Pe durata executării măsurilor educative neprivative de libertate, consilierul de probațiune sau, după caz, persoana desemnată de acesta din cadrul unei instituții din comunitate colaborează îndeaproape cu părinții, adoptatorul, tutorele, curatorul sau o altă persoană însărcinată cu supravegherea minorului.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a înștiința consilierul de probațiune cu privire la nerespectarea de către minor a oricăreia dintre obligațiile și interdicțiile stabilite pentru acesta.

ART. 76

Supravegherea minorului căsătorit

(1) În cazul în care minorul supus unei măsuri educative neprivative de libertate este căsătorit, supravegherea modului de executare a măsurii se exercită de către consilierul de probațiune.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în situația în care minorul condamnat la o măsură educativă neprivativă de libertate a devenit major până la momentul încheierii executării măsurii.

TITLUL V

Executarea măsurilor de siguranță

ART. 77

Executarea măsurilor de siguranță cu caracter medical

(1) Executarea măsurii de siguranță a obligării la tratament medical sau a internării medicale se execută potrivit dispozițiilor art. 566 - 571 din Legea nr. 135/2010.

(2) Costurile tratamentului medical sunt acoperite de la bugetul de stat.

ART. 78

Executarea măsurii de siguranță a interzicerii ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii

(1) Punerea în executare a măsurii de siguranță a interzicerii ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii se face prin comunicarea de către judecătorul delegat cu executarea a unei copii de pe dispozitivul hotărârii persoanei juridice în cadrul căreia persoana exercită respectiva funcție, profesie, meserie sau activitate, precum și, dacă este cazul, persoanei juridice care asigură organizarea și coordonarea exercitării profesiei sau activității respective.

(2) În cazul în care interdicția vizează o meserie sau altă activitate, comunicarea se face inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție își are domiciliul condamnatul.

ART. 79

Executarea măsurii de siguranță a confiscării speciale și a confiscării extinse

(1) Măsura de siguranță a confiscării speciale sau a confiscării extinse se execută după cum urmează:

a) lucrurile confiscate se predau organelor în drept a le prelua sau valorifica potrivit legii;

b) dacă lucrurile confiscate se află în păstrarea organelor de poliție sau a altor instituții, judecătorul delegat cu executarea trimite o copie de pe dispozitivul hotărârii organului la care se află. După primirea copiei de pe dispozitiv, lucrurile confiscate se predau în termen de 30 de zile organelor în drept a le prelua sau valorifica potrivit dispozițiilor legii. La cererea organelor care se ocupă de valorificare, bunurile pot rămâne în custodia poliției până la valorificare;

c) când confiscarea privește sume de bani ce nu au fost consemnate la unități bancare, judecătorul delegat cu executarea trimite o copie de pe dispozitivul hotărârii organelor fiscale, în vederea executării confiscării potrivit dispozițiilor privind creanțele bugetare;

d) când s-a dispus distrugerea lucrurilor confiscate, dacă prin lege nu se prevede altfel, aceasta se face în prezența unei comisii formate din judecătorul delegat cu executarea al instanței de executare, un reprezentant al parchetului de pe lângă aceeași instanță, un reprezentant al inspectoratului județean de poliție, gestionarul camerei de corpuri delictive în gestiunea căruia se aflau bunurile supuse distrugerii și, dacă este cazul, reprezentanți ai altor autorități cu competențe în domeniu desemnați de judecătorul delegat. Comisia întocmește un proces-verbal, care se trimite, în copie, spre a fi depus la dosarele privind cauzele în care s-a dispus confiscarea respectivelor bunuri. În cazul în care distrugerea nu are loc în circumscripția instanței de executare, din comisie face parte judecătorul delegat cu executarea de la instanța corespunzătoare în grad în circumscripția căreia are loc distrugerea. Un exemplar al procesului-verbal se trimite instanței de executare.

(2) Cheltuielile de păstrare, întreținere și valorificare a bunurilor confiscate se acoperă din prețul obținut. Dacă nu este posibilă acoperirea integrală a acestor cheltuieli din prețul obținut, diferența rămâne în sarcina statului.

(3) Cheltuielile de distrugere a bunurilor confiscate rămân în sarcina statului.

TITLUL VI

Obligațiile impuse în caz de amânare sau întrerupere a executării pedepsei detențiunii pe viață sau a închisorii

ART. 80

Punerea în executare a obligațiilor stabilite de instanță

(1) Punerea în executare a obligațiilor impuse potrivit art. 590 din Legea nr. 135/2010 se face prin trimiterea de către judecătorul delegat cu executarea a unei copii de pe hotărârea organului de poliție desemnat în cuprinsul hotărârii de amânare a executării pedepsei închisorii, pentru a lua în evidență persoana, jandarmeriei, poliției de proximitate, organelor competente să elibereze pașaportul, organelor de frontieră, precum și altor instituții.

(2) O copie de pe dispozitivul hotărârii se comunică, dacă este cazul, și unității sanitare în care urmează să se efectueze tratamentul sau serviciului de asistență socială din cadrul primăriei, în cazul prevăzut la art. 589 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 135/2010.

(3) În cazul impunerii obligației prevăzute la art. 590 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 135/2010, organul de poliție desemnat prin hotărâre va informa victima sau membrii familiei acesteia despre întreruperea executării pedepsei, atunci când s-a stabilit interdicția de a comunica sau a se apropia de persoanele menționate.

ART. 81

Supravegherea respectării obligațiilor

(1) Supravegherea respectării obligațiilor stabilite prin hotărârea prin care s-a acordat amânarea sau întreruperea executării pedepsei se face de către organul de poliție desemnat de instanță în cuprinsul hotărârii de amânare sau întrerupere a executării pedepsei.

(2) Organul de poliție prevăzut la alin. (1) sesizează de îndată instanța de executare, în cazul în care constată sau este încunoștințat cu privire la nerespectarea uneia sau mai multora dintre obligațiile impuse.

(3) Unitățile prevăzute la art. 80 sunt obligate să încunoștințeze de îndată organul de poliție, în cazul în care constată nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 590 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 135/2010.

(4) Informațiile prevăzute la art. 590 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 135/2010 se comunică judecătorului delegat cu executarea din cadrul instanței de executare. În cazul încălcării acestei obligații, judecătorul delegat poate sesiza instanța pentru revocarea amânării sau întreruperii executării pedepsei.

TITLUL VII

Măsurile preventive neprivative de libertate

CAPITOLUL I

Măsurile preventive neprivative de libertate aplicabile persoanei fizice

ART. 82

Punerea în executare a controlului judiciar

(1) Organul judiciar care a dispus controlul judiciar trimite o copie de pe ordonanța sau încheierea prin care a luat această măsură secției de poliție în raza căreia domiciliază sau locuiește persoana în cauză, precum și, dacă este cazul, celorlalte instituții abilitate potrivit art. 83 să supravegheze respectarea obligațiilor impuse. În cazul cetățenilor străini față de care s-a impus interdicția de a părăsi țara, comunicarea se face și Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) În cazul în care organul judiciar a impus obligația prevăzută la art. 215 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 135/2010 cu referire la persoana vătămată sau membrii familiei acesteia, comunicarea prevăzută la alin. (1) se face și persoanei vătămate.

(3) După primirea copiei de pe actul prin care s-a dispus controlul judiciar, organul de poliție procedează de îndată la stabilirea programului de supraveghere și cheamă persoana aflată sub control judiciar, pentru a-i aduce la cunoștință acest program.

(4) Revocarea sau modificarea conținutului controlului judiciar se comunică în condițiile alin. (1) și (2).

ART. 83

Supravegherea îndeplinirii obligațiilor din conținutul controlului judiciar

(1) Dacă prin ordonanța procurorului sau prin încheierea judecătorului sau a instanței a fost impusă inculpatului respectarea uneia sau mai multor obligații dintre cele prevăzute la art. 215 alin. (2) din Legea nr. 135/2010, supravegherea respectării acestora se face după cum urmează:

a) de către organul de poliție în raza căruia domiciliază sau locuiește inculpatul, în cazul obligațiilor prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. a), b), d) - f) și h) - j) din Legea nr. 135/2010;

b) de către organul de poliție în raza căruia domiciliază sau locuiește inculpatul și de instituția sanitară în care urmează a se efectua tratamentul, în cazul obligației prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 135/2010;

c) de către organul de poliție în raza căruia domiciliază sau locuiește inculpatul și de către banca sau băncile la care inculpatul are deschise conturi, în cazul obligației prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 135/2010.

(2) Supravegherea îndeplinirii obligației prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 135/2010 se face în condițiile stabilite prin lege specială.

(3) În cazul constatării nerespectării obligațiilor impuse, instituțiile prevăzute la alin. (1) vor sesiza de îndată organul judiciar care a dispus controlul judiciar.

ART. 84

Controlul judiciar pe cauțiune

În cazul dispunerii controlului judiciar pe cauțiune, dispozițiile art. 82 și 83 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL II

Măsurile preventive aplicabile persoanei juridice

ART. 85

Executarea măsurilor preventive luate față de persoana juridică

(1) Punerea în executare a măsurilor preventive luate, potrivit art. 493 din Legea nr. 135/2010, în cursul procesului penal față de persoana juridică se face prin trimiterea unei copii de pe încheierea judecătorului de drepturi și libertăți, după cum urmează:

a) Oficiului Național al Registrului Comerțului, pentru cazul în care persoana juridică respectivă este societate comercială, în vederea înscrierii mențiunii în Registrul comerțului computerizat pentru persoane juridice și persoane fizice;

b) Ministerului Justiției, pentru cazul în care persoana juridică se încadrează în prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, în vederea înscrierii mențiunii în Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial - asociații, fundații și federații;

c) Tribunalului București, pentru cazul partidelor politice, în vederea înscrierii mențiunii în Registrul partidelor politice;

d) judecătoreii în circumscripția căreia își are sediul sindicatul, pentru cazul în care aceasta se încadrează în prevederile Legii nr. 62/2011, republicată, cu modificările ulterioare, în vederea înscrierii mențiunii în Registrul special;

e) judecătoreii în circumscripția căreia își are sediul societatea, pentru cazul în care aceasta se încadrează în prevederile Legii nr. 36/1991, cu modificările ulterioare, în vederea înscrierii mențiunii în Registrul societăților agricole;

f) instituției publice competente cu înregistrarea activității respective, pentru persoanele juridice înființate prin acte normative;

g) altor instituții abilitate prin lege să procedeze la autorizarea înființării sau la înregistrarea unei persoane juridice, alta decât cele prevăzute la lit. a) - f).

(2) În cazul prelungirii duratei măsurilor preventive, comunicarea prevăzută la alin. (1) se face pentru fiecare prelungire.

(3) La încetarea măsurii preventive, instituțiile prevăzute la alin. (1) lit. a) - g) radiază din registre mențiunile specifice efectuate.

ART. 86

Nerespectarea măsurilor preventive luate față de persoana juridică

(1) Efectuarea de către persoana juridică a unor operațiuni cu încălcarea măsurii preventive dispuse atrage nulitatea absolută a actelor juridice încheiate.

(2) Nerespectarea măsurilor preventive luate față de persoana juridică atrage și nerestituirea cauțiunii stabilite potrivit art. 493 alin. (2) din Legea nr. 135/2010.

TITLUL VIII

Executarea obligațiilor stabilite de procuror în cazul renunțării la urmărirea penală

ART. 87

Executarea obligațiilor legate de repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune

(1) În cazul în care procurorul a stabilit obligația prevăzută la art. 318 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 135/2010, persoana față de care s-a renunțat la urmărirea penală trebuie ca, în termen de 6 luni de la comunicarea ordonanței, să facă dovada îndeplinirii obligațiilor civile, după cum urmează:

a) prin declarația părții civile, făcută în fața procurorului sau autentificată la notar;

b) prin depunerea actului juridic care consemnează modalitatea de reparare a prejudiciului, convenită de părți;

c) prin depunerea recipisei de plată sau de consemnare a sumei reprezentând despăgubirile pe numele părții civile;

d) prin proces-verbal întocmit de organul de poliție privind restituirea bunului sau restabilirea situației anterioare.

(2) În cazul în care, anterior emiterii ordonanței procurorului sau în termen de 6 luni de la comunicarea ordonanței, s-a pronunțat o hotărâre definitivă a instanței civile cu privire la cuantumul despăgubirilor, obligația de reparare prevăzută la alin. (1) se va raporta la acel cuantum.

(3) În cazul în care inculpatul și partea civilă nu ajung la un acord cu privire la cuantumul despăgubirilor datorate sau la modalitatea de reparare a prejudiciului, părțile se pot adresa instanței civile. În acest caz, nu se va dispune revocarea renunțării la urmărirea penală pe motivul neîndeplinirii obligației prevăzute la art. 318 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 135/2010.

(4) Obligația prevăzută la art. 318 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 135/2010 nu se consideră neîndeplinită și nu atrage revocarea ordonanței prin care s-a dispus renunțarea la urmărire atunci când persoana față de care s-a dispus renunțarea dovedește că nu dispune de mijloacele necesare reparării integrale a prejudiciului, dar a reparat o parte din acesta, corespunzător posibilităților sale.

ART. 88

Executarea obligației de a cere public scuze persoanei vătămate

(1) Inculpatul poate transmite persoanei vătămate scuze, fie prin folosirea unor mijloace de comunicare în masă, fie în mod direct, cu condiția să fie de față două sau mai multe persoane, în afară de inculpat și persoana vătămată, în prezența unui reprezentant al poliției.

(2) În cazul în care infracțiunea s-a comis în public, procurorul poate stabili ca scuzele să fie prezentate în împrejurări similare celor în care s-a comis infracțiunea, cu condiția prezenței a două sau mai multe persoane în afară de inculpat și persoana vătămată, în prezența unui reprezentant al poliției.

(3) Dovada îndeplinirii obligației se face prin prezentarea înregistrării sau a textului scris care a fost difuzat ori a procesului-verbal întocmit de organul de poliție.

(4) În cazul în care constată că mesajul transmis persoanei vătămate nu reprezintă o cerere de scuze sau nu a fost respectată condiția publicității, procurorul va dispune transmiterea unui alt mesaj sau va revoca ordonanța prin care s-a renunțat la urmărire.

ART. 89

Prestarea muncii neremunerate în folosul comunității

(1) În cazul în care s-a dispus prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, procurorul decide ca munca să se execute:

a) în cadrul unui serviciu din cadrul autorităților locale în circumscripția cărora locuiește persoana față de care s-a renunțat la urmărirea penală; sau

b) în cadrul unei instituții din comunitate abilitate potrivit procedurii prevăzute la art. 20, dacă aceasta și-a exprimat în scris acordul pentru primirea la muncă a persoanei față de care s-a renunțat la urmărirea penală și are locuri disponibile neocupate în cadrul colaborării cu serviciul de probațiune.

(2) O zi de muncă neremunerată în folosul comunității înseamnă două ore de activitate prestată efectiv.

(3) Îndrumarea și verificarea modalității efective în care persoana desfășoară munca în folosul comunității se realizează de către un reprezentant al instituției din comunitate în cadrul căreia se efectuează munca.

(4) Procurorul poate solicita organului de poliție în circumscripția căruia se afla instituția unde se va presta munca neremunerată în folosul comunității verificarea modului de îndeplinire a obligației.

(5) După executarea obligației, instituția din comunitate unde s-a executat munca neremunerată în folosul comunității are obligația de a comunica persoanei față de care s-a renunțat la urmărirea penală o adeverință care atestă că munca neremunerată în folosul comunității a fost executată. Adeverința se depune la procuror, pentru dovedirea îndeplinirii obligației.

(6) Dispozițiile art. 51 alin. (3) - (7) și art. 52 alin. (3) - (7) se aplică în mod corespunzător.

(7) Dacă, pe parcursul executării muncii neremunerate în folosul comunității, intervine o împrejurare care pune persoana în imposibilitate de a continua prestarea muncii, aceasta îl va înștiința de îndată pe procuror, care va lua măsurile necesare.

ART. 90

Frecventarea unui program de consiliere

(1) În cazul în care s-a dispus frecventarea unui program de consiliere, persoana față de care s-a renunțat la urmărirea penală este obligată ca în termenul stabilit de procuror să identifice și să urmeze pe cheltuială proprie un program de consiliere indicat de procuror, în cadrul unei instituții din comunitate dintre cele incluse în baza de date constituită la nivel național potrivit art. 20 alin. (6).

(2) După executarea obligației, instituția din comunitate care a organizat programul are obligația de a comunica persoanei față de care s-a renunțat la urmărirea penală o adeverință care atestă că persoana a urmat programul respectiv. Adeverința se depune la procuror, pentru dovedirea îndeplinirii obligației.

TITLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 91

Aplicarea prezentei legi în cazul străinilor

Prevederile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și străinilor ori apatrizilor care se află în cursul unor proceduri în fața organelor judiciare sau în executarea unei pedepse ori măsuri neprivative de libertate în România, cu excepția situației în care legislația specială în domeniu prevede altfel.

ART. 92

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va adopta, prin hotărâre, regulamentul de aplicare a dispozițiilor acesteia, prevăzut la art. 19 alin. (2).

(3) În termen de 5 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul va adopta, prin hotărâre, standardele minime de lucru în probațiune pentru instituțiile din comunitate, prevăzute la art. 18 alin. (6).

(4) În termen de 60 de zile de la publicarea hotărârii Guvernului privind standardele minime de lucru în probațiune pentru instituțiile din comunitate, prevăzută la alin. (3), ministrul justiției și ministrul educației naționale vor emite ordinul comun pentru aprobarea programei-cadru, prevăzută la art. 66 alin. (2).